

bíróság előtt az Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten és a Wirtschaftskammer Österreich közötti eljárásban, az EK 141. cikkének és a férfiak és nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117/EGK tanácsi irányelv (HL L 45., 19. o.) 1. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J.-P. Puissechet (előadó) és J. N. Cunha Rodrigues tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr és R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2004. június 8-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Azt az előnyt, amely az önkéntesen meghosszabbítható kötelező katonai szolgálatot vagy azt helyettesítő polgári szolgálatot teljesítő személyek esetében az általuk a későbbiekben igényelhető, a végkielégítés számítása során ezen szolgálatok időtartamának figyelembe vételét jelenti, az EK 141. cikke szerinti díjazás részének kell tekinteni.
2. Az EK 141. cikkével és a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1975. február 10-i 75/117 irányelvvel nem ellentétes az, ha a végkielégítés számítása során a túlnyomórészt férfiak által teljesített katonai – vagy annak megfelelő – polgári szolgálatok időtartamát figyelembe veszik, míg a főként nők által igénybe vett szülői szabadság időtartamát nem.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. június 10-én

a C-333/03. sz.: Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség (¹) ügyben

(Tagállami mulasztás – A 98/50/EK irányelv átültetésének elmulasztása – Vállalkozás átruházása – Munkavállalók jogainak védelme)

(2004/C 190/05)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-333/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M.-J. Jonczyk) kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (meghatalmazott: M. S. Schreiner), annak megállapítása

tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel módosított a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/187/EGK irányelvnek (HL L 201, 88 o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a harmadik tanács elnökeként eljárva, R. Schintgen és N. Colneric (előadó), bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel módosított, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 77/187/EGK irányelvnek, a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
2. A Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 213., 2003.9.6.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. március 23-án a Dán Királyság ellen benyújtott kereset

(C-150/04. sz. ügy)

(2004/C 190/06)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: R. Lyal és S. Tams, tisztviselők, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. március 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel olyan életbiztosítási és nyugdíjbiztosítási szabályozást fogadott el és tart fenn, melynek értelmében a járulék az adóköteles jövedelemből csak akkor vonható le és adójóváírás csak akkor vehető igénybe („pensionsbekastningsloven” törvény 18. és 19. cikkei), ha a biztosítási szerződést Dániában székhellyel rendelkező nyugdíjbiztosítóval kötötték, miközben ilyen adókedvezmény nem jár a más tagállami székhelyű nyugdíjbiztosítóval kötött szerződésben szereplő járulékok után (53. és 53. B cikkek), a Dán Királyság elmulasztotta az EK 39., 43., 49. és 56. cikkei alapján fennálló közösségi jogi kötelezettségei teljesítését;